

PLAN XERAL DE ORDENACIÓN MUNICIPAL DE RAIRIZ DE VEIGA

CATALOGO DE BENS CULTURAIS

CLASE ELEMENTO:

ARQUITECTURA

TIPOLOXIA:

MUÍÑOS

CLAVE PLANO:

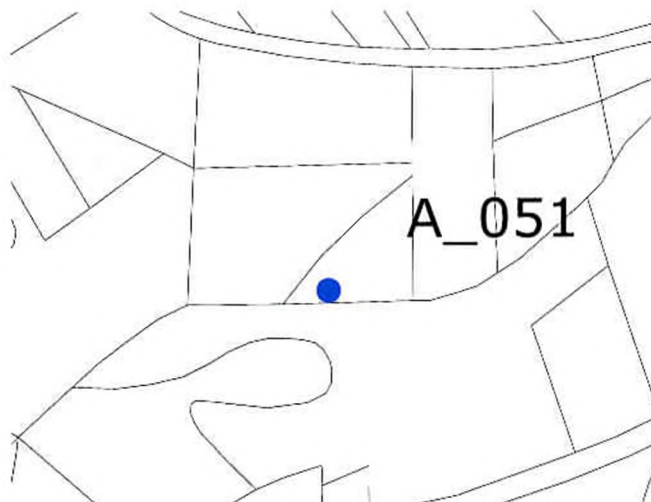
O-2_264-31

Nº FICHA:

A_051

F 01

PLANO

DENOMINACIÓN:

Muíño de Xuxá 1

PARROQUIA:

GUILLAMIL

NÚCLEO:

Xuxá

LOCALIZACIÓN:

Xuxá

DESCRIPCIÓN:

Estamos diante dun muíño de canle e pequenas dimensións que se sitúa á beira do Regueiro Traveso e que conta cunha única moa. É propiedade dos veciños da aldea de Xuxá, que aínda moen nel ocasionalmente.

Os muíños son unha sabia combinación de arquitectura e tecnoloxía, unha edificación simple que acolle un complexo dispositivo mecánico accionado pola forza da auga. Está composto pola presa, que ten por obxecto captar a auga do río; a gavada ou lovada, que conduce a auga da presa cara o muíño salvando o desnivel do terreo; a canle, que conduce a auga cara o rodicio, unha roda hidráulica con paletas curvas e eixo vertical que move a moa; e a edificación do muíño propiamente dita, un sinxelo edificio de planta rectangular e uns 8 m² de superficie, cuberto por un tellado a dúas augas constituído por paredes de cantería irregular nos que unicamente se practican dous vanos, o que permite o acceso e o que está destinado a introducir luz natural no interior do muíño. A meirande parte dos muíños da comarca da Limia pertencen á modalidade de canle, característico por ter que administrar un pequeno caudal de auga que, procedente da gavada, condúcese rapidamente cara o rodicio a través da canle para bater contra o primeiro de maneira tanxencial.

Na parte inferior da canle áchase unha peza especial de madeira ou granito, segundo o caso, onde se practica un burato que se abre e obtura dende o interior (o billote ou bofetón) que fará saír a auga coa forza necesaria para mover o rodicio coa forza desexada.

O muíño da fotografía é de unha única moa e atópase ao pé da aldea de Xuxá.

CATEGORÍA:

INCLUIDO NO CATÁLOGO

ÁMBITO:

LOCAL

NIVEL PROTECCIÓN:

ESTRUTURAL

ESTADO CONSERVACIÓN:

REGULAR

PROPIETARIO:

PRIVADA

ORDENANZA DE APLICACIÓN:

RÚSTICO PROTECCIÓN AUGAS

OBSERVACIÓNS:

Este muíño forma parte dun conxunto de tres exemplares situados río arriba e río abaixo da aldea.

A localización deste ben no plano adxunto faise por medio dun punto, xa que a planta da edificación non aparece na cartografía base.

ELEMENTOS A PROTEXER

ELEMENTOS PETREOS SENLLEIROS

CARPINTERÍAS DE MADEIRA

MELLORAS NECESARIAS:

Rehabilitación integral do muíño, preservando a tipoloxía e os materiais orixinais: tella curva do país, carpintería de madeira, etc...

OBRAS PROHIBIDAS:

OBRAS PERMITIDAS:

Alteración dos elementos protexidos

Restauración ou reparación dos elementos deteriorados

Aprobado parcialmente coas condicións establecidas pola Orde do Conselleiro de Medio Ambiente, Territorio e Infraestruturas

Mais todas as permitidas na normativa xeral correspondentes ao seu nivel de protección.

de data 10 XULL. 2009

A xefa do servizo de Planificación Urbanística

Mª Mariñas Busto

F RES

A_051

PLAN XERAL DE ORDENACIÓN MUNICIPAL DE RAIRIZ DE VEIGA

CATALOGO DE BENS CULTURAIS

CLASE ELEMENTO:
ARQUITECTURA

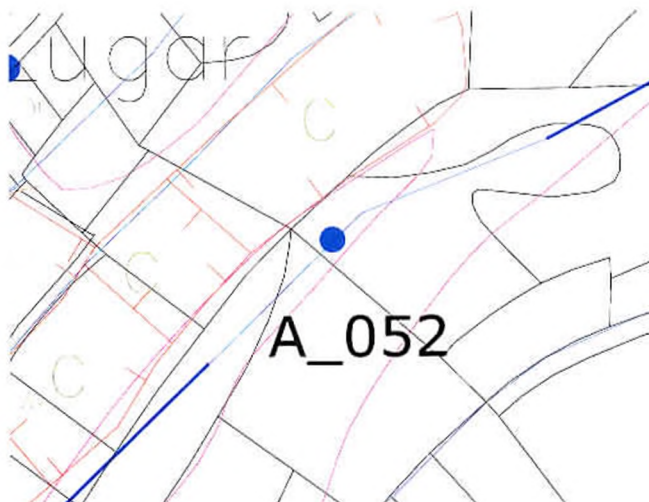
TIPOLOXIA:
MUÍÑOS

CLAVE PLANO:
O-2_264-31

Nº FICHA:
A_052

F 01

PLANO

DENOMINACIÓN:	PARROQUIA:	NÚCLEO:	LOCALIZACIÓN:
Muíño de Xuxá 2	GUILLAMIL	Xuxá	Xuxá

DESCRIPCIÓN:

Estamos diante dun muíño de canle e pequenas dimensións que se sitúa á beira do Regueiro Traveso e que conta cunha única moa. É propiedade dos veciños da aldea de Xuxá, que xa non moen nel.

Os muíños son unha sabia combinación de arquitectura e tecnoloxía, unha edificación simple que acolle un complexo dispositivo mecánico accionado pola forza da auga. Está composto pola presa, que ten por obxecto captar a auga do río; a gavada ou lovada, que conduce a auga da presa cara o muíño salvando o desnivel do terreo; a canle, que conduce a auga cara o rodicio, unha roda hidráulica con paletas curvas e eixo vertical que move a moa; e a edificación do muíño propiamente dita, un sinxelo edificio de planta rectangular e uns 8 m/2 de superficie, cuberto por un tellado a dúas augas constituído por paredes de cantería irregular nos que unicamente se practican dous vanos, o que permite o acceso e o que está destinado a introducir luz natural no interior do muíño. A meirande parte dos muíños da comarca da Limia pertencen á modalidade de canle, característico por ter que administrar un pequeno caudal de auga que, procedente da gavada, condúcese rapidamente cara o rodicio a través da canle para bater contra o primeiro de maneira tanxencial.

Na parte inferior da canle áchase unha peza especial de madeira ou granito, segundo o caso, onde se practica un burato que se abre e obtura dende o interior (o billote ou bofetón) que fará saír a auga coa forza necesaria para mover o rodicio coa forza desexada.

O muíño da fotografía é de unha única moa e atópanse ao pé da aldea de Xuxá.

CATEGORÍA:	AMBITO:	NIVEL PROTECCIÓN:	ESTADO CONSERVACIÓN:	PROPIETARIO:
INCLUIDO NO CATÁLOGO	LOCAL	ESTRUTURAL	MALO	PRIVADA

ORDENANZA DE APLICACIÓN:

RÚSTICO PROTECCIÓN AUGAS

OBSERVACIÓNS:

Este muíño forma parte dun conxunto de tres exemplares situados río arriba e río abaixo da aldea.

A localización deste ben no plano adxunto faise por medio dun punto, xa que a planta da edificación non aparece na cartografía base.

ELEMENTOS A PROTEXER

ELEMENTOS PETREOS SENLLEIROS

CARPINTERÍAS DE MADEIRA

MELLORAS NECESARIAS:

Rehabilitación integral do muíño, preservando a tipoloxía e os materiais orixinais: tella curva do país, carpintería de madeira, etc...

OBRAS PROHIBIDAS:

Alteración dos elementos protexidos

OBRAS PERMITIDAS:

Restauración para voltar a súa imaxe orixinal

Mais todas as permitidas na normativa xeral correspondentes ao seu nivel de protección.

de data **10 XULL. 2009**

A xefa do servizo de Planificación Urbanística

Marta Mariñas Busto

F RES
A_052

PLAN XERAL DE ORDENACIÓN MUNICIPAL DE RAIRIZ DE VEIGA

CATALOGO DE BENS CULTURAIS

CLASE ELEMENTO:
ARQUITECTURA

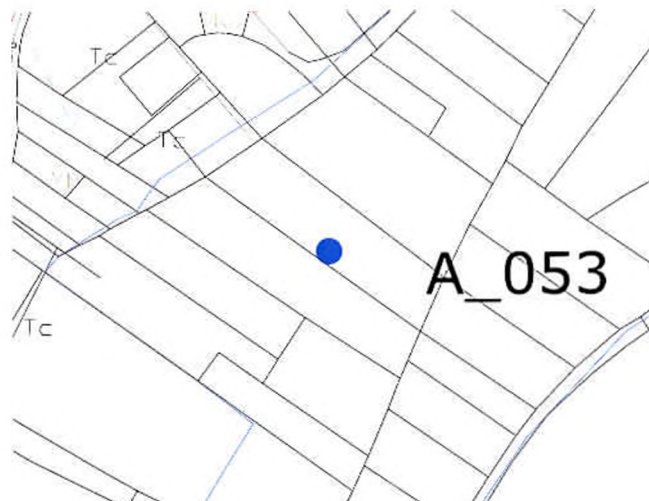
TIPOLOXIA:
MUÍÑOS

CLAVE PLANO:
O-3_3

Nº FICHA:
A_053

F 01

PLANO

DENOMINACIÓN:	PARROQUIA:	NÚCLEO:	LOCALIZACIÓN:
Muíño de Xuxá 3	GUILLAMIL	Xuxá	Xuxá

DESCRIPCIÓN:

Estamos diante dun muíño de canle e pequenas dimensións que se sitúa á beira do Regueiro Traveso e que conta cunha única moa. É propiedade dos veciños da aldea de Xuxá, que aínda moen nel ocasionalmente.

Os muíños son unha sabía combinación de arquitectura e tecnoloxía, unha edificación simple que acolle un complexo dispositivo mecánico accionado pola forza da auga. Está composto pola presa, que ten por obxecto captar a auga do río; a gavada ou lovada, que conduce a auga da presa cara o muíño salvando o desnivel do terreo; a canle, que conduce a auga cara o rodicio, unha roda hidráulica con paletas curvas e eixo vertical que move a moa; e a edificación do muíño propiamente dita, un sinxelo edificio de planta rectangular e uns 8 m/2 de superficie, cuberto por un tellado a dúas augas constituído por paredes de cantería irregular nos que unicamente se practican dous vanos, o que permite o acceso e o que está destinado a introducir luz natural no interior do muíño. A meirande parte dos muíños da comarca da Limia pertencen á modalidade de canle, característico por ter que administrar un pequeno caudal de auga que, procedente da gavada, condúcese rapidamente cara o rodicio a través da canle para bater contra o primeiro de maneira tanxencial.

Na parte inferior da canle áchase unha peza especial de madeira ou granito, segundo o caso, onde se practica un burato que se abre e obtura dende o interior (o billote ou bofetón) que fará saír a auga coa forza necesaria para mover o rodicio coa forza desexada.

O muíño da fotografía é de unha única moa e atópanse ao pé da aldea de Xuxá.

CATEGORÍA:	AMBITO:	NIVEL PROTECCIÓN:	ESTADO CONSERVACIÓN:	PROPIETARIO:
INCLUÍDO NO CATÁLOGO	LOCAL	ESTRUTURAL	REGULAR	PRIVADA

ORDENANZA DE APLICACIÓN:

RÚSTICO PROTECCIÓN AUGAS

OBSERVACIÓNS:

Este muíño forma parte dun conxunto de tres exemplares situados río arriba e río abaixo da aldea. Existe un cuarto muíño situado nas proximidades da aldea, hoxe inaccesible. A localización deste ben no plano adxunto faise por medio dun punto, xa que a planta da edificación non aparece na cartografía base.

ELEMENTOS A PROTEXER

ELEMENTOS PETREOS SENLLEIROS

CARPINTERÍAS DE MADEIRA

MELLORAS NECESARIAS:

OBRAS PROHIBIDAS:

OBRAS PERMITIDAS:

Alteración dos elementos protexidos

Restauración ou reparación dos elementos deteriorados

Aprobado parcialmente coas
termos establecidos pola Orde do Conselleiro de
Medio Ambiente, Territorio e Infraestruturas

Máis todas as permitidas na normativa xeral correspondentes ao seu nivel de protección.

de data **10 XULL. 2009**

A xela do servizo de Planificación Urbanística

Marta Mariñas Busto

F RES
A_053

PLAN XERAL DE ORDENACIÓN MUNICIPAL DE RAIRIZ DE VEIGA

CATALOGO DE BENS CULTURAIS

CLASE ELEMENTO:
ARQUITECTURA

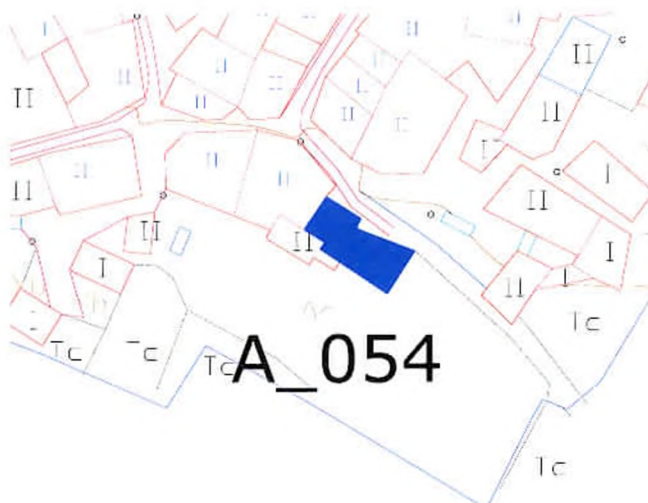
TIPOLOXIA:
FORNOS

CLAVE PLANO:
O-3_3

Nº FICHA:
A_054

F 01

PLANO

DENOMINACIÓN:	PARROQUIA:	NÚCLEO:	LOCALIZACIÓN:
Forno comunal de Filgueiras	GUILLAMIL	Filgueiras	Filgueiras

DESCRIPCIÓN:

Forno de concello recentemente restaurado que ocupa un espazo central na aldea de Filgueiras. De planta rectangular, piso terreo e cuberta a dúas augas, o seu interior conserva os elementos propios do forno tradicional. Este constitúe unha pequena construción circular que ten forma de bóveda no seu interior, e serve para cocer pan, empanadas, bolos preñados, etc...

De propiedade comunitaria, esta modalidade de forno é o propio das sociedades de escasos recursos. Trátase dunha construción independente feita e conservada polos veciños que era utilizado seguindo o sistema de rolda. Os seus muros foron levantados en perpiño e cachotería de granito, o que dá lugar á apertura de dous vans: a porta de acceso e un pequeno xanelo lateral.

O interior dos fornos comunais tradicionais posúe plataformas horizontais ao longo das paredes, coñecidas como tendais, onde se lle dá forma á masa. Seguidamente sitúase o forno propiamente dito, tamén chamado vaso do forno, que ocupa o largo da construción.

A estrutura constitúese por medio dunha cámara de planta circular, a capela - asentada sobre o lar- base de pedra construída de lousas ben traballadas, con teito abovedado onde se acende o lume e se fai a cocedura do pan unha vez realizado o enforado. O forno ten un oco de acceso -a boca- que en moitos casos leva na parte superior unha peza saínte de pedra coñecida co nome de chapilé, que ten por obxecto impedir o ascenso das falsas.

O lar prolongase cara adiante formando unha plataforma a xeito de mesa, a lareira, dotada dun burato polo que se fai caer a cinza nun depósito inferior denominado fornalleira ou borralleira.

CATEGORIA:	AMBITO:	NIVEL PROTECCIÓN:	ESTADO CONSERVACIÓN:	PROPIETARIO:
INCLUIDO NO CATÁLOGO	LOCAL	ESTRUTURAL	REGULAR	COMUNAL

ORDENANZA DE APLICACIÓN:

NÚCLEO RURAL TRADICIONAL

OBSERVACIÓNS:

ELEMENTOS A PROTEXER

ELEMENTOS PETREOS SENLLEIROS

CARPINTERÍAS DE MADEIRA

MELLORAS NECESARIAS:

OBRAS PROHIBIDAS:

Alteración dos elementos protexidos

OBRAS PERMITIDAS:

Restauración ou reparación dos elementos deteriorados

Mais todas as permitidas na normativa xeral correspondentes ao seu nivel de protección.

de data **10 XULL. 2009**

A xefa do servizo de Planificación Urbanística

Marta Mariñas Busto

F RES
A_054

PLAN XERAL DE ORDENACIÓN MUNICIPAL DE RAIRIZ DE VEIGA

CATALOGO DE BENS CULTURAIS

CLASE ELEMENTO:
ARQUITECTURA

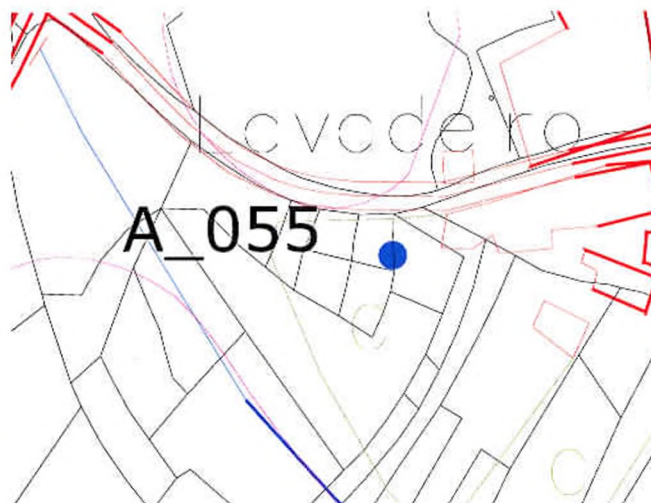
TIPOLOXIA:
MUÍÑOS

CLAVE PLANO:
O-3_3

Nº FICHA:
A_055

F 01

PLANO

DENOMINACIÓN:	PARROQUIA:	NÚCLEO:	LOCALIZACIÓN:
Muíño de Filgueiras 1	GUILLAMIL	Filgueiras	Filgueiras

DESCRIPCIÓN:

Estamos diante dun muíño de canle e pequenas dimensións que se sitúa á beira do Regato de Azoreiros e que conta cunha única moa. É propiedade dos veciños da aldea de Filgueiras, que xa non moen nel.

Os muíños son unha sabia combinación de arquitectura e tecnoloxía, unha edificación simple que acolle un complexo dispositivo mecánico accionado pola forza da auga. Está composto pola presa, que ten por obxecto captar a auga do río; a gavada ou lovada, que conduce a auga da presa cara o muíño salvando o desnivel do terreo; a canle, que conduce a auga cara o rodicio, unha roda hidráulica con paletas curvas e eixo vertical que move a moa; e a edificación do muíño propiamente dita, un sinxelo edificio de planta rectangular e uns 8 m/2 de superficie, cuberto por un tellado a dúas augas constituído por paredes de cantería irregular nos que unicamente se practican dous vanos, o que permite o acceso e o que está destinado a introducir luz natural no interior do muíño. A meirande parte dos muíños da comarca da Limia pertencen á modalidade de canle, característico por ter que administrar un pequeno caudal de auga que, procedente da gavada, condúcese rapidamente cara o rodicio a través da canle para bater contra o primeiro de maneira tanxencial.

Na parte inferior da canle áchase unha peza especial de madeira ou granito, segundo o caso, onde se practica un burato que se abre e obtura dende o interior (o billote ou bofetón) que fará saír a auga coa forza necesaria para mover o rodicio coa forza desexada.

O muíño da fotografía é de unha única moa e atópanse ao pé da aldea de Filgueiras.

CATEGORÍA:	ÁMBITO:	NIVEL PROTECCIÓN:	ESTADO CONSERVACIÓN:	PROPIETARIO:
INCLUIDO NO CATÁLOGO	LOCAL	ESTRUTURAL	MALO	PRIVADA

ORDENANZA DE APLICACIÓN:

RÚSTICO PROTECCIÓN AUGAS

OBSERVACIÓNS:

Este muíño forma parte dun conxunto de dous exemplares situados río arriba e río abaixo da aldea.

A localización deste ben no plano adxunto faise por medio dun punto, xa que a planta da edificación non aparece na cartografía base.

ELEMENTOS A PROXEXER

ELEMENTOS PETREOS SENLLEIROS

CARPINTERÍAS DE MADEIRA

MELLORAS NECESARIAS:

Rehabilitación integral do muíño, preservando a tipoloxía e os materiais orixinais: tella curva do país, carpintería de madeira, etc...

OBRAS PROHIBIDAS:

Alteración dos elementos protexidos nas condicións e termos establecidos pola Orde do Consello de

OBRAS PERMITIDAS:

Restauración para voltar a súa imaxe orixinal

Mais todas as permitidas na normativa xeral correspondentes ao seu nivel de protección.

de data **10 XULL. 2009**

A xefa do servizo de Planificación Urbanística

Marta Mariñas Busto

F RES
A_055

PLAN XERAL DE ORDENACIÓN MUNICIPAL DE RAIRIZ DE VEIGA

CATALOGO DE BENS CULTURAIS

CLASE ELEMENTO:

ARQUITECTURA

TIPOLOXIA:

MUÍÑOS

CLAVE PLANO:

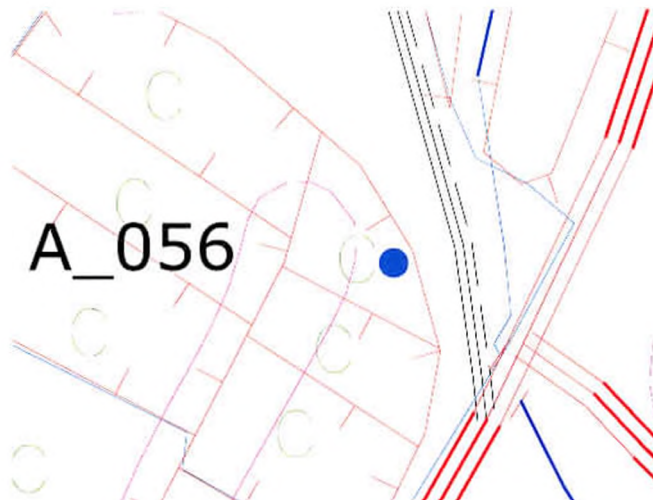
O-2_263-38

Nº FICHA:

A_056

F 01

PLANO

DENOMINACIÓN:

Muíño de Filgueiras 2

PARROQUIA:

GUILLAMIL

NÚCLEO:

Filgueiras

LOCALIZACIÓN:

Filgueiras

DESCRIPCIÓN:

Estamos diante dun muíño de canle e pequenas dimensións que se sitúa á beira do Regato de Azoreiros e que conta cunha única moa. É propiedade dos veciños da aldea de Filgueiras, que xa non moen nel regularmente.

Os muíños son unha sabia combinación de arquitectura e tecnoloxía, unha edificación simple que acolle un complexo dispositivo mecánico accionado pola forza da auga. Está composto pola presa, que ten por obxecto captar a auga do río; a gavada ou lovada, que conduce a auga da presa cara o muíño salvando o desnivel do terreo; a canle, que conduce a auga cara o rodicio, unha roda hidráulica con paletas curvas e eixo vertical que move a moa; e a edificación do muíño propiamente dita, un sinxelo edificio de planta rectangular e uns 8 m² de superficie, cuberto por un tellado a dúas augas constituído por paredes de cantería irregular nos que unicamente se practican dous vanos, o que permite o acceso e o que está destinado a introducir luz natural no interior do muíño. A meirande parte dos muíños da comarca da Limia pertencen á modalidade de canle, característico por ter que administrar un pequeno caudal de auga que, procedente da gavada, condúcese rapidamente cara o rodicio a través da canle para bater contra o primeiro de maneira tanxencial.

Na parte inferior da canle áchase unha peza especial de madeira ou granito, segundo o caso, onde se practica un burato que se abre e obtura dende o interior (o billote ou bofetón) que fará saír a auga coa forza necesaria para mover o rodicio coa forza desexada.

O muíño da fotografía é de unha única moa e atópanse ao pé da aldea de Filgueiras.

CATEGORÍA:

INCLUIDO NO CATÁLOGO

ÁMBITO:

LOCAL

NIVEL PROTECCIÓN:

ESTRUTURAL

ESTADO CONSERVACIÓN:

MALO

PROPIETARIO:

PRIVADA

ORDENANZA DE APLICACIÓN:

RÚSTICO PROTECCIÓN AUGAS

OBSERVACIÓN:

Este muíño forma parte dun conxunto de dous exemplares situados río arriba e río abaixo da aldea.

A localización deste ben no plano adxunto faise por medio dun punto, xa que a planta da edificación non aparece na cartografía base.

ELEMENTOS A PROTEXER

ELEMENTOS PETREOS SENLLEIROS

CARPINTERÍAS DE MADEIRA

MELLORAS NECESARIAS:

Rehabilitación integral do muíño, preservando a tipoloxía e os materiais orixinais: tella curva do país, carpintería de madeira, etc...

OBRAS PROHIBIDAS:

Alteración dos elementos protexidos

OBRAS PERMITIDAS:

Restauración para voltar a súa maxe orixinal

termos establecidos pola Ordenanza Municipal de Medio Ambiente, Territorio e Infraestruturas

Máis todas as permitidas na normativa xeral correspondentes ao seu nivel de protección.

de data 10 XULL. 2009

A xefa do servizo de Planificación Urbanística

Marta Mariñas Busto

F RES
A_056

PLAN XERAL DE ORDENACIÓN MUNICIPAL DE RAIRIZ DE VEIGA

CATALOGO DE BENS CULTURAIS

CLASE ELEMENTO:

ARQUITECTURA

TIPOLOXIA:

FORNOS

CLAVE PLANO:

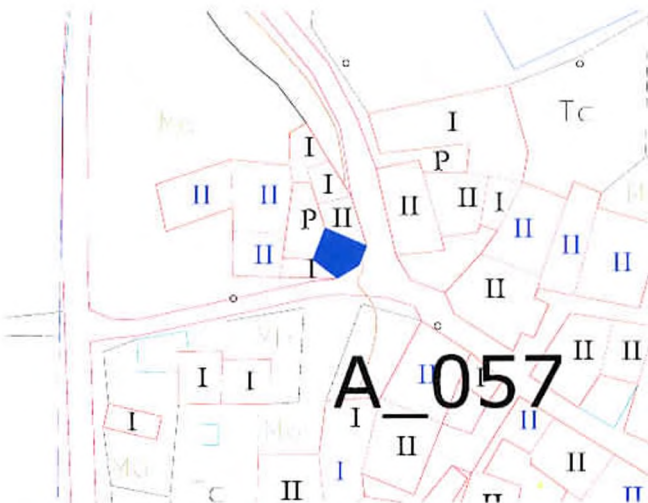
O-3_3

Nº FICHA:

A_057

F 01

PLANO

DENOMINACIÓN:

Forno comunal de Azoreiros

PARROQUIA:

GUILLAMIL

NÚCLEO:

Azoreiros

LOCALIZACIÓN:

Azoreiros

DESCRIPCIÓN:

Forno de concello recentemente restaurado que ocupa un espazo central na aldea de Azoreiros. De planta rectangular, piso terreo e cuberta a dúas augas, o seu interior conserva os elementos propios do forno tradicional. Este constitúe unha pequena construción circular que ten forma de bóveda no seu interior, e serve para cocer pan, empanadas, bolos preñados, etc...

De propiedade comunitaria, esta modalidade de forno é o propio das sociedades de escasos recursos. Trátase dunha construción independente feita e conservada polos veciños que era utilizado seguindo o sistema de rolda. Os seus muros foron levantados en perpiño e cachotería de granito, o que dá lugar á apertura de dous vans: a porta de acceso e un pequeno xanelo lateral.

O interior dos fornos comunais tradicionais posúe plataformas horizontais ao longo das paredes, coñecidas como tendais, onde se lle dá forma á masa. Seguidamente sitúase o forno propiamente dito, tamén chamado vaso do forno, que ocupa o largo da construción.

A estrutura constitúese por medio dunha cámara de planta circular, a capela - asentada sobre o lar- base de pedra construída de lousas ben traballadas, con teito abovedado onde se acende o lume e se fai a cocedura do pan unha vez realizado o enfornado. O forno ten un oco de acceso -a boca- que en moitos casos leva na parte superior unha peza saínte de pedra coñecida co nome de chapilé, que ten por obxecto impedir o ascenso das faíscas.

O lar prolongase cara adiante formando unha plataforma a xeito de mesa, a lareira, dotada dun burato polo que se fai caer a cinza nun depósito inferior denominado fornalleira ou borralleira.

CATEGORÍA:

INCLuíDO NO CATÁLOGO

ÁMBITO:

LOCAL

NIVEL PROTECCIÓN:

ESTRUTURAL

ESTADO CONSERVACIÓN:

BO

PROPIETARIO:

COMUNAL

ORDENANZA DE APLICACIÓN:

NÚCLEO RURAL TRADICIONAL

OBSERVACIÓNS:

No cumio do eixo da fachada principal do forno localízase un curioso reloxo de sol labrado en pedra que amosa forma de cántaro grego.

ELEMENTOS A PROTEXER

ELEMENTOS PETREOS SENLLEIROS

CARPINTERÍAS DE MADEIRA

MELLORAS NECESARIAS:

Soterramento do cableado aéreo.

OBRAS PROHIBIDAS:

Alteración dos elementos protexidos

OBRAS PERMITIDAS:

Restauración ou reparación dos elementos deteriorados

Mais todas as permitidas na normativa xeral correspondentes ao seu nivel de protección.

de data 10 XULL. 2009

A xeta do servizo de Planificación Urbanística

Marta Mariñas Busto

F RES

A_057

PLAN XERAL DE ORDENACIÓN MUNICIPAL DE RAIRIZ DE VEIGA

CATALOGO DE BENS CULTURAIS

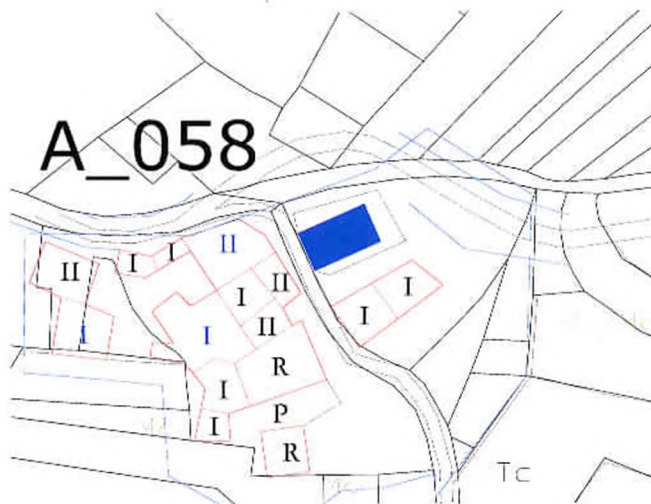
CLASE ELEMENTO:
ARQUITECTURA

TIPOLOGIA:
RELIXIOSA

Nº FICHA:
A_058

F 01

PLANO

DENOMINACIÓN:

Capela de Santo Antonio

PARROQUIA:

GUILLAMIL

NÚCLEO:

Azoreiros

LOCALIZACIÓN:

Azoreiros

DESCRIPCIÓN:

Capela de planta rectangular e pequenas dimensións cuxos muros foron levantados con perpiño granítico concertado da modalidade de "opus quadratum". Protexido cunha cuberta a dúas augas, a súa fachada principal acolle a porta de entrada goredica baixo un grande arco tapiado de medio punto. Sobre ela unha espadana barroca dun único oco, acolle o sino do templo.

A principal singularidade do edificio é o grande cabido cuberto co que conta o templo. Trátase dun espazo aberto que sustenta a súa cuberta con catro esteos, todos eles de granito con fuste circular, e que ten por obxecto resgardar das inclemencias meteorolóxicas aos fieis que acuden ao templo.

CATEGORIA:

INCLuíDO NO CATÁLOGO

AMBITO:

LOCAL

NIVEL PROTECCIÓN:

INTEGRAL

ESTADO CONSERVACIÓN:

BO

PROPIETARIO:

PARROQUIAL

ORDENANZA DE APLICACIÓN:

NÚCLEO RURAL TRADICIONAL

OBSERVACIÓN:

ELEMENTOS A PROTEXER

ELEMENTOS PETREOS SENLLEIROS

CARPINTERÍAS DE MADEIRA

MELLORAS NECESARIAS:

Soterramento do cableado aéreo e instalación dun alumado nobre acorde coa entidade do ben

OBRAS PROHIBIDAS:

Alteración dos elementos protexidos

OBRAS PERMITIDAS:

Restauración ou reparación dos elementos deteriorados

Máis todas as permitidas na normativa xeral correspondentes ao seu nivel de protección.

XUNTA DE GALICIA
Aprobado parcialmente coas condicións e nos termos establecidos pola Orde do Conselleiro de Medio Ambiente, Territorio e Infraestruturas

de data **10 XULL. 2009**

A xefa do servizo de Planificación Urbanística

Marta Mariñas Busto

F RES
A_058

PLAN XERAL DE ORDENACIÓN MUNICIPAL DE RAIRIZ DE VEIGA

CATALOGO DE BENS CULTURAIS

CLASE ELEMENTO:
ARQUITECTURA

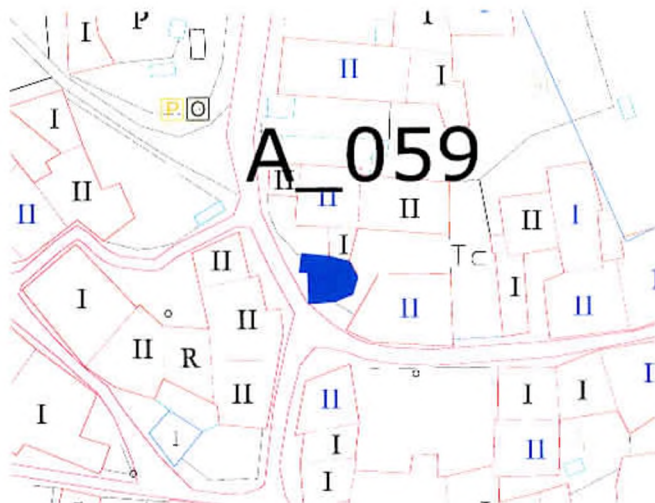
TIPOLOGIA:
FORNOS

CLAVE PLANO:
O-3_3

Nº FICHA:
A_059

F 01

PLANO

DENOMINACIÓN:	PARROQUIA:	NÚCLEO:	LOCALIZACIÓN:
Forno comunal de Nigueiroá	GUILLAMIL	Nigueiroá	Nigueiroá

DESCRIPCIÓN:

Forno de concello recentemente restaurado que ocupa un espazo central na aldea de Nigueiroá. De planta rectangular, piso terreo e cuberta a dúas augas, o seu interior conserva os elementos propios do forno tradicional. Este constitúe unha pequena construción circular que ten forma de bóveda no seu interior, e serve para cocer pan, empanadas, bolos preñados, etc...

De propiedade comunitaria, esta modalidade de forno é o propio das sociedades de escasos recursos. Trátase dunha construción independente feita e conservada polos veciños que era utilizado seguindo o sistema de rolda. Os seus muros foron levantados en perpiño e cachotería de granito, o que dá lugar á apertura de dous vans: a porta de acceso e un pequeno xanelo lateral.

O interior dos fornos comunais tradicionais posúe plataformas horizontais ao longo das paredes, coñecidas como tendais, onde se lle dá forma á masa. Seguidamente sitúase o forno propiamente dito, tamén chamado vaso do forno, que ocupa o largo da construción.

A estrutura constitúese por medio dunha cámara de planta circular, a capela -asentada sobre o lar- base de pedra construída de lousas ben traballadas, con teito abovedado onde se acende o lume e se fai a cocedura do pan unha vez realizado o enformado. O forno ten un oco de acceso -a boca- que en moitos casos leva na parte superior unha peza saínte de pedra coñecida co nome de chapilé, que ten por obxecto impedir o ascenso das faiscas.

O lar prolongase cara adiante formando unha plataforma a xeito de mesa, a lareira, dotada dun burato polo que se fai caer a cinza nun depósito inferior denominado fornalleira ou borralleira.

CATEGORIA:	AMBITO:	NIVEL PROTECCIÓN:	ESTADO CONSERVACIÓN:	PROPIETARIO:
INCLUIDO NO CATÁLOGO	LOCAL	ESTRUTURAL	BO	COMUNAL

ORDENANZA DE APLICACIÓN:

NÚCLEO RURAL TRADICIONAL

OBSERVACIÓN:

A altura do forno foi notablemente ampliada no contexto da última restauración.

ELEMENTOS A PROTEXER

ELEMENTOS PETREOS SENLLEIROS

CARPINTERÍAS DE MADEIRA

MELLORAS NECESARIAS:

OBRAS PROHIBIDAS:

Alteración dos elementos protexidos

OBRAS PERMITIDAS:

Restauración ou reparación dos elementos deteriorados

Mais todas as permitidas na normativa xeral correspondentes ao seu nivel de protección.

de data **10 XULL. 2009**

A xefe do servizo de Planificación Urbanística

Marta Mariñas Busto

F RES
A_059

PLAN XERAL DE ORDENACIÓN MUNICIPAL DE RAIRIZ DE VEIGA

CATALOGO DE BENS CULTURAIS

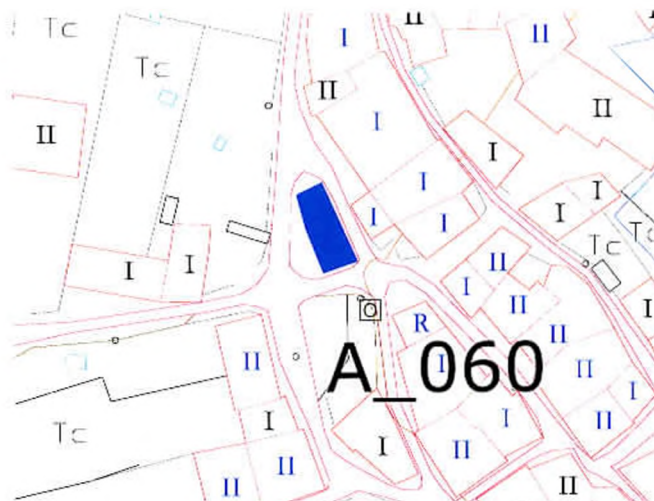
CLASE ELEMENTO:
ARQUITECTURA

TIPOLOXIA:
RELIXIOSA

Nº FICHA:
A_060

F 01

PLANO

DENOMINACIÓN:	PARROQUIA:	NÚCLEO:	LOCALIZACIÓN:
Capela da Virxe das Neves	GUILLAMIL	Nigueiroá	Nigueiroá

DESCRICIÓN:

Capela de planta rectangular e pequenas dimensións cuxos muros foron levantados con perpiño granítico concertado da modalidade de "opus incertum". Protexido cunha cuberta a tres augas, a súa fachada principal acolle a porta de entrada flanqueada por dúas xanelas rectangulares situadas a unha altura desigual. Sobre ela unha espadana barroca dun único oco, acolle o sino do templo.

A principal singularidade do edificio é o grande cabildo cuberto co que conta. Trátase dun espazo aberto que sustenta a súa cuberta con dous esteos de granito con fuste circular, e que ten por obxecto resgardar das inclemencias meteorolóxicas aos fieis que acuden ao templo.

CATEGORIA:	AMBITO:	NIVEL PROTECCIÓN:	ESTADO CONSERVACIÓN:	PROPIETARIO:
INCLUÍDO NO CATÁLOGO	LOCAL	INTEGRAL	BO	PARROQUIAL
ORDENANZA DE APLICACIÓN:				Plano Ordenación (Folla):
NÚCLEO RURAL TRADICIONAL				013_5

OBSERVACIÓNS:

No muro que conforma a cabeceira do templo localizamos unha curiosa pedra rectangular reutilizada que presenta esculpido un triple sogueado.

ELEMENTOS A PROTEXER

ELEMENTOS PETREOS SENLLEIROS

CARPINTERÍAS DE MADEIRA

MELLORAS NECESARIAS:

Soterramento do cableado aéreo e instalación dun alumeadado nobre acorde coa entidade do ben.

OBRAS PROHIBIDAS:

Alteración dos elementos protexidos

OBRAS PERMITIDAS:

Restauración ou reparación dos elementos deteriorados

Máis todas as permitidas na normativa xeral correspondentes ao seu nivel de protección.

XUNTA DE GALICIA
Aprobado parcialmente coas condicións e nos termos establecidos pola Orde do Conselleiro de Medio Ambiente, Territorio e Infraestruturas

de data **10 XULL. 2009**

A nota do servizo de Planificación Urbanística

Marta Mariñas Busto

F RES
A_060